

mać ten budynek i do Kijowa przenosić, za co Arsenia, Ihumena tego Monastyru Trojeckiego, będąc ślepego tak bito, iż w kilka niedziel musiał umrzeć, — którego biwszy jeszcze kazał w tnumne włożyć, zabrawszy mu pieniądze i wszystko co miał. O jego postępkach wypisać człowiek nie może, ale ostatek Panu Bogu poruczyć; po którego śmierci powiadają, iż samych gotowych pieniędzy zostało było 30,000 czerwonych złotych, oprócz inszej monety. A jakie zebranie, takie też i rozproszenie się onych stało; który był rodzonemu swemu Mojżeszowi Mogile zapisał, i inne rzeczy i wszystek zbiór, ale to kapituła po śmierci jego przeznaczała, i kilku z niej wszystkiém tém podzieliło się. Ciało jego z dostatkim w Monasterze Pieczarskim jest pogrzebiono, dnia 19 Marca we wtorek, podług starego kalendarza. Żył na świecie lat 50 całe.

ХСІІІ.

Актъ избранія Филовея Кизаревича игуменомъ Пустынно-Николаевскаго монастыря въ Кіевѣ.

1633 года, декабря 30.

Мы смиренныя священноиноки и иноки, крылашане и застовники, вся еже о Христа братія капитула монастыря светого Архиерея и Чудотворца Христова Николы Пустынного Киевскаго, чинимъ знаменито симъ нашимъ листомъ, ижъ король его милость, панъ нашъ милостивый, теперешній Владиславъ счасливе намъ пануючій, Серафимова, яко се самъ мещиль, Белскаго зъ игуменства Микольскаго презъ его мил. пана Киселя, секретара своего, декротовати рачиль, на котораго мѣстце мы капитула, не хотячи въ далшей пролонгаціей осеротѣлыми безъ пастыра заставать, але прихляючисе до правъ, фундушовъ и привилеевъ отъ кор. ихъ милостей польскихъ сему монастырови Микольскому на волную презъ братію обирая старшаго Игумена елекцію даныхъ, зъ совѣту нашего братерскаго духовнаго, единымъ

согласіємъ и единою волею отъ старшого и до меншого капитулы Миколское нарядившия и усмотривши человѣка побожного, вшелякихъ цнотъ полного и въ духовныхъ справахъ умѣтного, въ Писмѣ Божественномъ ученого, могучого по ласце Божой вси тяжары духовные и свѣтскіе, въ тымъ монастырѣ будучые, носити, велебного въ Бозѣ его милость господина отца Филоея Кизаревича, онаго влюбивши за старшаго Игумена, Отца, Пастыра и Патрона обралисмо собѣ, которому, урядъ и вшелякое справоване сего монастыра нашего Свято-Николского вручившы, въ послушаніи и всякомъ повиновеніи законномъ противко оному, яко старшому и отцу своему заховати се маемъ, шлюбуемъ и пририкаемъ, на што для лепшого упевненя и стверженя сее наше доброволное елекцые печать нашу капитулную притиснувшы и руками ся подписавшы далисмо, и иншое духовенство на тотъ часъ будучое руки свои подписать рачили. Писанъ въ монастыру святого Николы Пустынского Киевского, року 1633, дня 30 декабря.

(Въ подлинникѣ притиснуто три печати и затѣмъ слѣдуютъ подписи).

Исакій Борисковичъ, Епископъ Луцкій, старецъ, на сесь часъ строитель монастыра печерского, рукою власною.

Феодосій Оранскій, уставникъ святыхъ Лавры Печерской Киевской, рукою.

Притомный всешь часъ будучій и братію згодную видячій до любовнаго союза подписуюся *Софроній Лобунскій Жеребило*, Игуменъ Кирилскій.

Варнава, Игуменъ Межигорскій съ братію о Христвѣ, рукою власною.

Сильвестръ Лазоскій, наместникъ монастыра Николского Пустынного Киевского, рукою.

Феодоръ Верефеецкій, протопона кievскій, со всею о Христвѣ братією капитулы кievской.

Иеромонахъ *Симеонъ*, уставникъ монастыра Никольского Пустынного Киевского, рукою.

- Іеромонахъ Варфоломей Ивановичъ*, рукою власною.
Мелетій Красноалскій, проповѣдникъ слова Божого.
Іеродіаконъ Стефанъ Тамоновичъ рукою власною.
Іосифъ Грековичъ іеродіаконъ рукою.
Іосифъ іеродіаконъ рукою власною.
Еродіаконъ Іона рукою власною.
Іоиль Тореповичъ крылошанинъ, рукою.
Інокъ Варлаамъ Гетковскій.
Афанасій Ивашковскій інокъ монастыра печерского.
Лука Петровичъ крылошанинъ монастыра печерского киевского, рукою власною.
Інокъ Николай Полонскій крылошанинъ, рукою власною.
Гаврилій інокъ крылошанинъ рукою.
Сергій інокъ економъ монастырскій рукою.
Іеремія Вонсянскій, послушникъ монастыра Брацкого киевского рукою.
Лаврентій монахъ старецъ соборный, рукою власною.
Іона старецъ інокъ, рукою власною.
Іона монахъ старецъ соборный, рукою власною.
Силвестръ Коссовъ, префектъ школъ киевскихъ, рукою.
Тарасій інокъ палатный всего монастыра, рукою власною.
Герасимъ строитель монастыра, рукою.
Теофилъ строитель соборный, рукою.
Василей інокъ заставный, рукою власною.
Іемсей інокъ Духмистръ братскій, рукою.
Самуилъ інокъ и старецъ, рукою.
Петроній інокъ, рукою власною.
Іона келарь монастырскій, рукою.
Теофанъ інокъ старецъ, рукою.
Герасимъ Хромый старецъ, рукою.
Поладій інокъ старецъ, рукою власною.
Варлаамъ інокъ старецъ, рукою власною.
Неовитъ інокъ старецъ, рукою власною.

Харлампій инокъ старецъ, рокою власною.
Прокотій старецъ инокъ, рукою власною.

(Съ подлинника, находящагося въ музей Церковно-археол. Общества при Кіев. Дух. Академіи).

СХІV.

Грамота митрополита Петра Могилы къ перемышльскимъ гражданамъ съ увѣщаніемъ не признавать своимъ епископомъ Іоанна Поппеля, какъ незаконно вступившаго на кафедру.

1634 г. іюля 9.

Петръ Могила, милостію Божією Православный Архіепіскопъ Митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Россіи, Екзарха святѣйшаго Апостолическаго Орону Константинопольскаго, Архимандритъ Печерскій.

Пречестнымъ и честнымъ господамъ архимандритамъ, игуменамъ, протопопамъ, священникамъ, діаконамъ и всему церковному причту, такъ тежъ велможнымъ и славетнымъ ихъ м. паномъ обывателемъ православное епископіе Премыское и Самборское въ повѣтъ Самборскомъ, возлюбленнымъ служенія нашего въ Св. Дусъ сыномъ и братівъ: ласка, покой и милосердіе Божіе, и благословеніе святѣйшее столицы митрополіи Кіевское отъ Востока, и нашего смиренія непрестанная молитва.

Приходитъ намъ возлюбленные жалосне присматруючи-ся постановенію Епископіѣ вашей Премыское зъ великимъ задивоньемъ оними въ Евангеліѣ положеными словами заволати: *Кто зрѣшишь?*— тотъ ли, который пожаданемъ собѣ не належного достоинства духовного, очи собѣ душевные потемнивши, на церяви Божіе шкodu упорною отвагою читаегъ, чили мил. ваши, чили тебе весь православный народъ